

шиститѣ; последнитѣ се забелезватъ по най-вече по политѣ на планината. Останалитѣ шисти биватъ повечето вложени между предидущитѣ, а серпентинътѣ е ограниченъ на севернитѣ поли на Родопитѣ, около с. с. Сотиръ, Марково, Кукленъ, Гор. Арбенаси и пр.

Въ западнитѣ части на Родопитѣ отъ старитѣ масивни скали се намиратъ гранити, сиенити както и кварцови порфири, които проникватъ на разни места презъ гнейсите и кристалиннитѣ шисти; при сѫщите условия се срѣщатъ още порфирити и риолити.

Архайската кристалолистеста серия, както въ Рила така и въ западнитѣ Родопи, е сбърчана отъ най-старо време, а отпосле разпукана и разпокъжсана отъ разни тектонски процеси, а пукнатинитѣ запълнени, на места, съ кварцови и пегматитни жилки; презъ подобни пукнатини сѫ се разлели и младитѣ еруптивни скали.

И кристалолистестиятъ теренъ на Родопитѣ не е лишенъ отъ руди; въ сивите гнейси на Кенанъ-дере намѣрени сѫ: среброносенъ галенитъ и пиритъ а въ Лжавица-Алтѣ — тоже среброносенъ галенитъ, халкопиритъ, сфалеритъ и пиритъ.

До като въ западнитѣ Родопи архайската серия заема първо място, въ източнитѣ сѫщата заостава на второ или трето място. Въ най-източния родопски край на България, кристалинни шисти се показватъ около Хасково и на североизтокъ отъ този градъ, въ предѣлитѣ на Харманлий около р. Марица и на юго-западъ отъ последния градъ.

Около Хасковския басейнъ кристалиннитѣ шисти афльориратъ отъ камъ съверо-изтокъ, изтокъ и юго-изтоцъ. Отъ тѣхъ сѫ съставени височините между Узунджово и Марица, простираятъ се къмъ Харманлии и се явяватъ къмъ границите на Кърджалийските Родопи.

Измежду кристалолистестите скали въ тая областъ първо място заема гнейса. Отъ него сѫ съставени северните височини къмъ Куруджиево и Търново-Сейменъ, после южните височини отъ Трепазлий и къмъ границата около Хасобасъ. Гнейсна е юго-западната височина при Хасково и пр. Микашти и серицито-шисти се намиратъ около шосето Хасково—Каяджикъ, при Узунджово, на югъ отъ Инджеекъ и при гол. Юренджикъ, а амфиболошисти излизатъ въ ви-